

РОЗПРЯГАЙТЕ, ХЛОПЦІ, КОНІ

Помірно

Роз - пря - гай - те, хлоп - ці, ко - ні та ля -

гай - те спо - чи - вать, а я пі - ду в сад зе -

ле - ний, в сад кри - ни - чень - ку ко - пать, а я

ни - чень - ку ко - пать.

Розпрягайте, хлопці, коні
Та лягайте спочивать,
А я піду в сад зелений,
В сад криниченьку копать.

Двічі

Просив, просив відеречка,
Вона йому не дала.
Дарив, дарив їй колечко,
Вона його не взяла.

Двічі

Копав, копав криниченьку
У вишневому саду...
Чи не вийде дівчинонька
Рано-вранці по воду?

Двічі

— Знаю, знаю, дівчинонько,
Чим я тебе розгнівив,
Що я вчора ізвечора
Із другою говорив.

Двічі

Вийшла, вийшла дівчинонька
В сад вишневий воду брать,
А за нею козаченько
Веде коня напувать.

Двічі

Вона ростом невеличка,
Ще й літами молода,
Руса коса — до пояса,
В косі стрічка голуба.

Двічі